

Kiitollisuusenkeli

Joulun jälkeen minua houkutti aloittaa jokin uusi, erilainen käsityö. Olin nähnyt ihanan virkatun enkelin lehdessä ja päätin kaivaa sopivat langat esiin ja tarttua työhön. Siinä enkeliä virkatessa mietin, miten kiitollinen voin olla perheestäni ja ystävistä sekä siitä, mitä elämä on tullessaan tuonut. Kun enkeli alkoi valmistua, aloin hiljaa kutsumaan sitä Kiitollisuusenkeliksi. Ajattelin, että löytyisikö enkeliä päivittäin katsellessa kiitollisuuden aiheita lisää? Ainakin tähän päivään saakka lista on jatkunut.

On selvää, että arkipäivää eletessä vastaan tulee usein haasteita, huolta, surua ja vastoinkäymisiä. Voi tuntua, että niistä ei selviä koskaan. Kiitollisuutta on vaikea löytää, kun on menettänyt rakkaan ihmisen tai vakava sairaus on läsnä. Myös maailman tämän hetkinen tilanne voi ahdistaa. Huoli tulevasta heittää varjon monien päälle. Miten siis voisi nähdä valoa ja kiitollisuutta?

Jokainen kokee asiat omalla tavallaan. Siksi kiitollisuuttakaan ei voi opettaa, vaan tunnetilan täytyy syntyä sisältäpäin. Kiitollisuus on myönteinen tunne ja se auttaa vaikeidenkin aikojen yli, jos sille vain antaa tilaa. Itselleni kiitollisuuden opetteleminen on jokapäiväistä, mutta mielenkiintoista. Monet haastavat tilanteet olen voinut nähdä myöhemmin opettavaisina ja olen ollut iloinen siitä, minkälaista uutta kokemusta niistä on karttunut.

Minulle suurin kiitollisuuden aihe on ilman muuta omat läheiset ja ystävät. Viime aikoina olen oppinut myös arvostamaan ja kiittämään siitä, että voin levollisin mielin istahtaa kauniin kotikirkkomme penkkiin. Aivan liian harvoin sen teen, mutta joka kerta tunne syvenee ja sisäinen hyvinvointi kasvaa. Olen myös kiitollinen puhtaasta ruuasta, jota saamme omasta kotimaasta. Kiitollinen voi olla siitä, että saamme elää rauhan aikaa ja meistä pidetään monin tavoin hyvää huolta.

Kiitollisuus voi olla suurta tai pientä, aivan oman kokoista ja näköistä. Ilon pilkahduksista ja elämän ymmärtämisestä kasvaa usein kiitollisuus ja se vahvistaa minäkuvaa myönteisesti.

Kiharaisina näen eloni mutkat.

Olen halunnut suoristaa niitä niin monet kerrat
- yrittänytkin.

Tiedän että tarvitsen
joka ojan, joka kaartein,
jokaisen kiven ja oksan
joihin kompastun,
muuten olisin liian aikaisin perillä.
Kotini ei ole vielä valmis.

Irja Erkkilä
Kirkkovaltuuston puheenjohtaja